

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5278

гр. София, 28.09.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в закрито заседание на 28.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

като разгледа дело номер **6351** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 ал.2 от АПК във връзка с чл.217 ал.1 т.3 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на [фирма]- С. срещу Заповед № ДК-19-С-200/06.06.2011г. на Началник Сектор С. РДНСК – Югозападен район за забрана на ползването на строеж – стопанска сграда.

С жалбата се иска отмяна на заповедта за забрана на ползването като незаконосъобразна. Искане се и спиране на предварителното ѝ изпълнение като се излага единственият довод, че отразените в констативния акт обстоятелства не отговарят на обективната истина. Не се излагат съображения за причиняване на евентуални значителни и труднопоправими вреди от предварителното изпълнение и др., които биха обосנוвали искане за спиране.

Съгласно разпоредбата на чл. 217, ал. 1, т. 3 от ЗУТ жалбите и протестите пред съда не спират изпълнението на заповедите за забрана на ползването на строежи. Съгласно чл. 217, ал. 2 съдът може да спре изпълнението на тези административни актове, с изключение на тези по чл. 217, ал.1 т. 2 от ЗУТ. Тъй като в процесния случай искането да спиране касае заповед с правно основание чл. 217, ал.1 т. 3 от ЗУТ, в правомощията на съда е да спре изпълнението на заповедта.

След съобрази доводите на жалбоподателя и прецени доказателствата по делото до този момент, съдът намира, че искането за спиране с правно основание чл.166 ал.2 от АПК е допустимо, тъй като е заявено от лице с правен интерес, за подаването му законодателят не изисква срок и е насочено срещу акт, чието изпълнение може да бъде спряно от съда.

Преценено по същество, обаче, искането е неоснователно. Разпоредбата на чл. 217, ал. 2 от ЗУТ регламентира възможността съдът да спре изпълнението на административните актове по чл. 217, ал. 1 от ЗУТ като не сочи основания, обосноваващи спиране на изпълнението. Попълвайки празнотите в закона по пътя на тълкуването, съдът приема, че за да се постанови спиране по реда на чл. 217, ал. 2 ЗУТ

на допуснатото по закон предварително изпълнение на актовете по чл. 217, ал. 1 ЗУТ, в тежест на молителя /жалбоподателя/ е да установи наличие на обстоятелства, мотивиращи такова спиране на изпълнението. Жалбоподателят трябва да докаже, че са налице важни причини, противопоставими на интереса на издателя на акта, презумиран от закона, за да се допусне спиране на изпълнението.

В конкретния случай жалбоподателят не сочи съображения, от които може да се направи извод, че предварителното изпълнение на заповедта би довело до причиняването на особено съществени неблагоприятни последици за него и неговата дейност, които при благоприятен изход на делото биха били труднопоправими.

Основните съображения на жалбоподателя се свеждат до противоречието на констатациите по акта, послужил като основа за издаване на оспорената заповед, с обективната истина, т.е. до незаконосъобразността на административния акт, което преди провеждане на фазата по събиране на доказателства, не би могло да се прецени от съда. В случая изобщо не се сочат твърдения за понесени или за опасност от понасяне на вреди от допуснатото предварително изпълнение на заповедта на РДНСК, които са релевантни за особеното искане.

С оглед гореизложеното съдът следва да отхвърли молбата за спиране изпълнението на оспорваната заповед като неоснователна.

Ръководен от изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането на [фирма] - С. за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед № ДК-19-С-200/06.06.2011г. на Началник Сектор С. РДНСК – Югозападен район за забрана ползването на строеж – стопанска сграда.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7- дневен срок от съобщаването на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: